

بررسی موانع گردشگری شهر شیروان

محمد مرادی^۱

دانش آموخته کارشناسی ارشد شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران

مجید کریم پور ریحان

دانشیار جغرافیا و آمایش سرزمین، دانشگاه تهران، تهران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۱۱/۳۰ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۸/۱۲

چکیده

صنعت گردشگری پس از صنایع نفت و خودروسازی به سومین صنعت درآمدزای جهان تبدیل شده است و اشتغال‌زایی در آن به سرمایه‌گذاری کمتری نیاز دارد. کشور ما با برخورداری از جاذبه‌های بکر و تمدن چند هزار ساله برآش سازمان جهانی گردشگری، در ردیف ده کشور برتر دنیا در زمینه گردشگری قرار دارد، اما سهم کشور ما از این صنعت سود آور هم از نظر تعداد و هم از نظر گردش مالی بسیار ناچیز است و در این خصوص نیازمند برنامه ریزی منسجم می‌باشد. با توجه به وضع موجود و رشد و رونق این صنعت در کشور و استان‌های شمال شرقی (شیروان)، هدف پژوهش بررسی موانع توسعه گردشگری در شهر شیروان است. برای بررسی مسئله پژوهش از طریق روش اسنادی و کتابخانه‌ای به جمع آوری اطلاعات پرداخته شده است و یافته‌های تحقیق حاضر به روش توصیفی - تحلیلی و با استفاده از قضاوت کارشناسانه (روش دلفی) و بهره گیری از شیوه پیمایش میدانی (مشاهده و پرسشنامه) به دست آمده است، برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از مدل تاپسیس به منظور بررسی موانع گردشگری شیروان استفاده شده است و نتایج نشان می‌دهد که از بین رفتن باغات به عنوان جاذبه گردشگری شهر به دلیل کم آبی و خشکسالی با کسب امتیاز ۰/۷۳۵ توانسته است در صدر معیارهای مورد بررسی قرار بگیرد.

کلمات کلیدی: گردشگری، موانع، شیروان

^۱. (نویسنده مسئول): moradi.mahammad.73@gmail.com

گردشگری بزرگترین و متنوع ترین صنعت در دنیا به حساب می‌آید. بسیاری از کشورها این صنعت پویا را به عنوان منع اصلی درآمد، اشتغال، رشد بخش خصوصی و توسعه زیربنایی می‌دانند؛ به ویژه در سراسر دنیا و در کشورهای در حال توسعه، یعنی در آنجا که شکل‌های دیگر توسعه اقتصادی مثل تولید یا استخراج از نظر اقتصادی به صرفه نیست یا نقش چندان مهمی در صحنه تجارت و بازارگانی ندارد، به توسعه صنعت گردشگری توجه زیادی می‌شود. متاسفانه علیرغم اهمیت بسیار بالا و حیاتی رشد صنعت گردشگری برای تمامی کشورها، اعداد و ارقام نشان می‌دهد سهم صنعت گردشگری در اقتصاد ایران بسیار اندک است. براساس آمار منتشره سهم مستقیم سفر و گردشگری نسبت به سهم سایر بخش‌های اقتصاد ایران در تولید ناخالص داخلی، حدود دو درصد از کل اعلام شده است.

علاوه بر این و با توجه به اینکه صنعت گردشگری صنعتی چند بعدی است، همزمان می‌تواند اثر مثبتی بر سایر بخش‌های کشور مانند کسب درآمد ارزی، کمک به اشتغال شهری و روستایی و کمک به بخش‌های خدماتی، حمل و نقل و ... داشته باشد و مهم‌تر از همه تغییر دید و نگرشی است که می‌تواند در سطح بین‌الملل و در عرصه ارتباطات جهانی بر دیگر اقوام و ملل مختلف جامعه جهانی گذاشت. به همین دلیل توجه به این صنعت از اهمیت بالایی برخوردار است و کشورها برای افزایش سهم خود برنامه‌ریزی‌های مفصلی را انجام داده‌اند. (میمندی، ۱۳۹۶). ایران نیز در زمینه گردشگری توانمندی‌های بسیار زیادی دارد و غنای جاذبه‌های گوناگون باعث شده که آن را جهانی در یک مرز بنامند. تنوع جاذبه‌ها در ایران به حدی زیاد است که تقریباً برای هر سلیقه‌ای انگیزه کافی برای سفر به این کشور وجود دارد. از این رو، برنامه‌ریزی، هدایت و توسعه گردشگری یکی از منابع بسیار مهم کسب درآمد و ایجاد اشتغال محسوب می‌شود که تأثیرات اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی فوق العاده‌ای بر اماکن گردشگری دارد (علیزاده، ۱۳۹۴: ۲۳۵). علاوه بر تأثیرات مثبتی که گردشگری دارد به دلیل افزایش جمعیت و فشاری که به تبع آن بر منابع طبیعی و محیط زیست وارد می‌شود، این صنعت نیز می‌تواند اثرات مطلوب و نامطلوبی بر محیط زیست بر جای گذارد. بهترین راه حل این است که توسعه گردشگری به صورت پایدار باشد تا هم بتوان از اثرات مثبت آن که برآورده ساختن نیازهای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و بهبود کیفیت زندگی است بهره برد و هم از محیط زیست منطقه حفظ و حراست نمود.

شیروان مرکز شهرستان شیروان و دومین شهر بزرگ و مهم استان خراسان شمالی است به دلیل وضعیت جغرافیایی خاص و طبیعت متنوع، برخورداری از پوشش‌های گیاهی و جانوری، برخورداری از آثار تاریخی و طبیعی متنوع از پتانسیل‌های بالقوه فراوان اکوتوریستی و توریستی فراوانی بهرمند است. سوال پژوهش این است که مهمترین موانع موجود در توسعه گردشگری شهر شیروان چیست؟

با بررسی تجارب گردشگری در ایران و استان خراسان شمالی با تأکید بر شهر شیروان به نظر می‌رسد مشخص نبودن هدف‌ها و سیاست‌های گردشگری شهرستان، فقدان نیروی انسانی متخصص، عدم تمایل بخش خصوصی به سرمایه گذاری، کمبود و نبود تسهیلات مناسب و مطلوب، تبلیغات ضعیف، عدم برنامه‌ریزی اصولی و پایدار در راستای تجهیز زیرساخت‌ها، به همراه پاره‌ای از موانع فرهنگی و اجتماعی در این بخش از جمله مشکلات موجود در بخش گردشگری در این شهر است.

در ارتباط با مفهوم گردشگری و موانع موجود در این صنعت، پژوهش های متعدد خارجی و داخلی انجام شده است که به بعضی از آنها اشاره می شود:

ایوانا لوگار، در مطالعه ای درباره مدیریت گردشگری پایدار در شهر ساحلی کریکوانیکا کشور کرواسی که در سال ۲۰۱۰ انجام داده است به ارزیابی تاثیرات منفی ایجاد شده صنعت گردشگری روی محیط زیست، جامعه، فرهنگ و حتی بر اقتصاد توجه می کند و با ابزار و تصمیم گیری های سیاسی سعی در بهبود و پایدارتر نمودن توریسم در این شهر دارد

بوسابا سیتیکارن در سال ۲۰۰۲ در مقاله ای با عنوان جنبه های گردشگری و توجهی کلیدی به توسعه پایدار به تاثیرات مستقیم و غیرمستقیم صنعت گردشگری روی منابع طبیعی، ساختمان سازی و محیط فرهنگی در هر ناحیه توریستی و نواحی مجاور آن توجه داشته و به ابعاد گوناگون تاثیرات گردشگری بر جنبه های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی توجه می کند و در نهایت راهکارهایی را برای دستیابی به توسعه پایدار گردشگری پیشنهاد می کند

داسل ویل راجر در سال ۱۳۸۸ در کتاب «مدیریت جهانگردی (مبانی، راهبردها و آثار)» که توسط محمد اعرابی و داود ایزد ترجمه گردید، به نقش دولت و مدیریت کلان آن و وظایف دستگاه گردشگری که درامر سیاستگذاری و اداره آن ایفای نقش می کنند، می پردازد. او در نتایج کارشن بیان می کند که اختصاص وزارت خانه ای کامل به امر گردشگری و هماهنگی با اهداف اقتصادی و اجتماعی کشور و ایجاد اشتغال برای ایجاد درآمد و تشویق سرمایه گذاران بخش خصوصی در این بخش و همچنین ایجاد قوانین امنیتی برای جذب جهانگرد مفید می باشد.

پایان نامه ای تحت عنوان «بررسی تطبیقی بازتاب های فضایی سیاست های جذب توریست در قبل و بعد از انقلاب اسلامی» که مطالعه موردنی آن در شهرستان بابلسر می باشد در سال ۱۳۸۹ توسط آقای عیسی رمضانی دارابی گردآوری شده است، که به بررسی گردشگری در ایران قبل از انقلاب اسلامی و بعد از انقلاب اسلامی و چگونگی جذب توریست می پردازد، نتایج این تحقیق نشان از آن دارد که گردشگری ایران در قبل از انقلاب از جهاتی پر رونق بوده است و موفقیت نسبی گردشگری ایران در قبل از انقلاب اسلامی دلایل متعددی مثل مسائل ژئوپلیتیک و ژئو استراتژیک را دارا بود. در آن زمان فرصت برای ورود جهانگردان از کشور های بزرگ جهانگرد به ایران فراهم بود. ولی بعد از انقلاب با کاهش گردشگران غربی بویژه امریکایی ها مسیر جذب جهانگرد به سوی حوزه های بود. ولی بعد از انقلاب با کاهش گردشگری ایران از این ساختار به خاطر ارزش ها و یکدیلوژی هایی بوده است که بعد از انقلاب اسلامی مطرح و نسبت به قبل از آن تفاوت زیادی دارد.

آقای میثاق جعفریان در سال ۱۳۸۸ در پایان نامه خود با عنوان «علل توسعه نیافتگی و مشکلات گردشگری و مدیریت آن در استان مازندران» که مطالعه موردنی آن شهرستان بابلسر می باشد به بررسی و تحقیق پرداخته و به عواملی که مشکلات و ضعف های گردشگری می باشد که شامل ضعف های موجود در بخش مدیریت، شناسایی موانع زیر بنایی و خدماتی مرتبط، شناسایی موانع و ضعف های موجود در بازاریابی و شناسایی موانع و مشکلات فرهنگی و آموزشی مرتبط با صنعت گردشگری توجه می کند. نتایج تحقیق او نشان از آن دارد که سازماندهی جامع و تشکیلاتی بصیر و بهره مندی از مدیرانی مجرّب و آگاه و استفاده از برنامه ریزانی دانشمند و مجرّبانی خردمند و

دلسوز و همچنین بازاریابی و تبلیغات از امور بسیار مهم و کلیدی در صنعت گردشگری است و در واقع تبلیغات و بازار یابی صحیح رکن اساسی گردشگری است.

کامران علیزاده آذر و همکاران، مقاله «تحلیلی بر وضعیت توسعه گردشگری و موانع عمدۀ جذب گردشگر در شهرها» را با مطالعه موردي شهر مهاباد در سال ۱۳۹۴ به انجام رساندند. بر اساس آنچه در این پژوهش بررسی شد، شهرستان مهاباد با مجموعه ارزشمند معماری- طبیعی، مذهبی، آیینی، تاریخی- فرهنگی و موقعیت تجاری و مرکزیت فرهنگی در منطقه و در فرامنطقه می‌تواند مرکز پیشرفت گردشگری و پویایی اقتصاد در منطقه باشد. بنابراین، یکی از اهداف اصلی و اساسی باید شناخت و معرفی ظرفیتها و قابلیتهای گردشگری مهاباد و حرکت در جهت بالفعل ساختن آنها با برنامهریزی اصولی مبتنی بر حفظ مسائل محیط‌زیست و رعایت مسائل فرهنگی و اجتماعی در قالب راهبردها و سیاستهای توسعه پایدار و متوازن گردشگری باشد که به طور قطع این رویکرد نقطه عطف و تحولی در گردشگری شهرستان ایجاد می‌کند و آن را به جایگاه واقعی خود میرساند و در نهایت، توسعه مبتنی بر مزیتها و قابلیتهای شهرستان را محقق می‌سازد.

سیدعلی حسینی، مریم پورزال و رضا ویسی تحقیق خود را با عنوان «نقش مدیریت شهری در توسعه پایدار گردشگری شهرهای ساحلی» در سالهای ۶۸ تا ۸۸ همراه با نمونه موردي نوشهر در سال ۱۳۹۲ به انجام رساندند. این پژوهش در پی شناخت نقش عوامل مدیریتی در توسعه گردشگری شهر نوشهر و ارائه راهکارهای مناسب جهت توسعه پایدار گردشگری در این شهر است. روش تحقیق توصیفی تحلیلی و نوع آن پیمایشی است. جامعه آماری، ساکنان شهر نوشهر با ۴۲۱۷۵ نفر بوده که طبق جدول مورگان از این تعداد ۳۵۰ نفر انتخاب شده است. در این نتایج نشان می‌دهد رابطه مثبت و معنادار بین ویژگیهای مدیران شهری، تغییرات رشد تسهیلات گردشگری و توسعه پایدار گردشگری و نیز عدم وجود رابطه معنادار بین تغییر کاربری اراضی ساحلی با توسعه پایدار گردشگری است.

علیرضا احمدی و همکاران، مقاله‌ای را با عنوان «موانع و مشکلات گردشگری در ایران» در سال ۱۳۹۳ به انجام رساندند. در این پژوهش بر اساس آمار سازمان گردشگری جهانی، ایران از نقطه نظر ورود گردشگر در مقایسه با کل جهان مقام صدم را دارد، درحالی که از نقطه نظر جاذبه‌های طبیعی و مصنوعی دارای رتبه دهم است. آمار گویا نشان دهنده سهم بسیار اندک ایران از درآمد جهانی گردشگری به رغم جاذبه‌های بسیار بالای آن است و شواهد نشان می‌دهد که گردشگری ما هنوز نتوانسته سهم بازار شایسته خود را به دست آورد و این امر نه به دلیل فقدان جاذبه‌های طبیعی یا آثار باستانی و یا شرایط آب و هوایی است بلکه صرفاً محصول بینش مدیریت و نرم افزار موجود در این صنعت است.

مبانی نظری

گردشگری عبارت است از فعالیت‌های افرادی که برای استراحت، کار و دلایل دیگر به خارج از محیط سکونت معمول خویش سفر کرده، حداقل برای یک سال متواتی در آنجا اقامت می‌کنند (پاپلی یزدی و سقاوی، ۱۳۸۶: ۱۳). گردشگری از دیدگاه آرتو پورمن مجموعه مسافرت‌هایی را دربرمی‌گیرد که به منظور استراحت و تفریح و تجارت و یا دیگر فعالیت‌های شغلی و یا اینکه به منظور شرکت در مراسم خاص انجام می‌گیرد و غیبت مشخص جهانگرد از

محل سکونت دائم خود در طی این مسافرت موقتی و گذرا می باشد. بدیهی است کسانی که اقدام به مسافرت های شغلی بین محل کار و زندگی خود می کنند مشمول این تعریف نمی شوند (رضوانی، ۱۳۸۵: ۴).

انگیزه های گردشگری رابطه بسیار نزدیکی با جاذبه های گردشگری دارند. انگیزه های سفر، مقصد گردشگر را مشخص می کند؛ و جاذبه های گردشگری باعث ایجاد انگیزه در گردشگری می شود. رابطه متقابل انگیزه ها و جاذبه ها، نوع گردشگری را مشخص می کند و شناخت این ها در جهت بهتر شناختن صنعت گردشگری مفید می باشد.

هدف صنعت گردشگری به دست آوردن سود حاصل از خدماتی می باشد که گردشگران را به رسیدن، ماندن و لذت بردن از مقصد دچار می کند (بورتون، ۲۰۰۰: ۶۶). جهت رسیدن به این هدف، مقاصد گردشگری ناگزیر از رقابت و در نتیجه برنامه ریزی جهت ارائه خدمات بهتر و بالاخره ایجاد انگیزه سفر در گردشگران برای سفر به آنها می باشدند. چرا که اگر هدف گردشگری وصول به منافعی باشد، این امر بدون ایجاد انگیزه های لازم در گردشگران در مرحله اول و جلب رضایت آنها در مرحله دوم، تحقق نخواهد یافت. علاوه بر منافع اقتصادی که به نظر می رسد مهمترین انگیزه ی گردشگری باشد، انگیزه ها و اهداف دیگری نیز برای گردشگری وجود دارد، برقراری تعامل میان انسان ها و آشنايی ملل و اقوام مختلف با فرهنگ، نوع اندیشه و چگونگی زندگی یکدیگر و به طور کلی فراموشدن زمينه های تبادل فرهنگی، کمک به توسعه کالبدی مقصد گردشگری از طریق جذب گردشگران و تأمین سرمایه های لازم برای آن (دهستانی، ۱۳۸۳: ۲۱).

گردشگری پدیده ای است مولد انقلاب صنعتی که در دهه های اخیر به شدت در حال گسترش بوده و در حال حاضر به بزرگترین منبع تجارت ملی و بین المللی تبدیل گردیده است (عبدالملکی، ۱۳۷۸: ۱۳). باسابا سیتیکارن در در پژوهش خود به بررسی جوانب توریسم به منظور دستیابی به توسعه پایدار پرداخته است. وی می گوید توریسم فرستی برای توسعه اقتصادی و توانمندی محلی است. همچنین این صنعت تاثیراتی منفی را نیز بر جنبه های گوناگون جامعه می گذارد. گردشگری و محیط طبیعی در رابطه متقابل با هم بوده و مشکلات گردشگری بر محیط زیست غالباً در فضول پیک گردشگری اتفاق می افتد (استریکن، ۲۰۰۲). به همین خاطر شناخت موانع این صنعت بسیار مهم است که در زیر به بعضی از این موانع می پردازیم.

موانع زیربنایی: مشکلات اقتصادی و وضعیت نابسامان مالی در کشورهای در حال توسعه را می توان یکی از بزرگترین موانع در بحث توسعه گردشگری نام برد. عدم وجود بسترها مناسب حمل و نقل و نبود امکان خدماتی و رفاهی، دلیلی بر عدم توجه گردشگران به این مناطق بوده است. این موانع عبارتند از:

الف - حمل و نقل: یکی از بسترها اجتماعی اقتصادی بوده است که با بهبود آن شرایط بهتری در توسعه گردشگری می توان داشت. جهت بهبود حمل و نقل بر پاره ای از مسائل آن باید توجه خاصی مبذول شود از جمله: توسعه و ارزیابی راهبرد قیمت گذاری، تعیین کشش نقاط، درآمد و کشش قیمتی، داده های در مورد کنترل کیفیت، تنظیم جداول برنامه ای، شناسایی انتظارات، میزان رضایت مشتریان، بررسی تأثیر احتمالی و زیست محیطی شبکه های حمل و نقل در جامعه میزبان، شناسایی بازار هدف، پیشیگیری نیازهای آینده بخش حمل و نقل، مدیریت مسائل در این بخش» (کاظمی، ۱۳۸۵: ۲۲۶).

ب- اماکن اقامتی و رفاهی: هتل‌ها، مسافرخانه‌ها، رستوران‌ها و تمامی تسهیلات خدماتی، که در صنعت گردشگری به کار می‌رود جزء خدمات اقامتی می‌باشد. در بحث تسهیلات اقامتی توجه به چند معیار از اهمیت خاصی قرار دارد: بحث کیفیت، بحث قیمت و نزدیکی به منطقه گردشگری (همان).

پ- مراکز خدماتی دیگر: از مراکز خدماتی دیگر از جمله: مراکز بهداشتی درمانی مانند بیمارستان‌ها، مراکز امداد مثل آتشنشانی و غریق نجات، پمپ بنزین‌ها، سرویس‌های عمومی و همچنین دسترسی به مراکز خرید می‌توان نام برد (همان).

موانع روئینایی

الف- اطلاع رسانی: تبلیغات و اطلاع رسانی از مباحث بسیار مهمی در اقتصاد به شمار می‌رود. آگاهی رسانی و تبلیغات امروزه با روش‌های متفاوتی در جهان برای جذب گردشگران انجام می‌گیرد و بیشترین تاثیر در جذب گردشگر داشته است. به روز بودن در آگاهی رسانی از جمله موارد موثر در توسعه گردشگری بوده است (کاظمی و دیگران، ۱۳۸۴: ۵۲). روش‌های اطلاع رسانی عبارتند از :

مجموعه‌ی گردشگری (پیچ گردشگری)

برگه‌های تبلیغاتی (بروشورها)

بازاریابی توسط آژانس‌های مسافرتی

اطلاع رسانی الکترونیکی (گردشگری مجازی)

تبلیغات تلویزیونی و ماهواره‌ای

ب- امنیت: امنیت یا احساس امنیت تاثیر زیادی در جذب گردشگران دارد، یکی از دلایل مسافرت رفتن به منطقه دیگر، احساس آرامش و دوری از استرس‌های زندگی می‌باشد؛ چنانکه گردشگران دریک منطقه، احساس امنیت نداشته باشند، بدیهی است که کمتر، مقصدشان را آن منطقه درنظر می‌گیرند؛ ولو جاذبه‌های زیادی داشته باشد (اسلامی دولابی و همکاران، ۱۳۸۹).

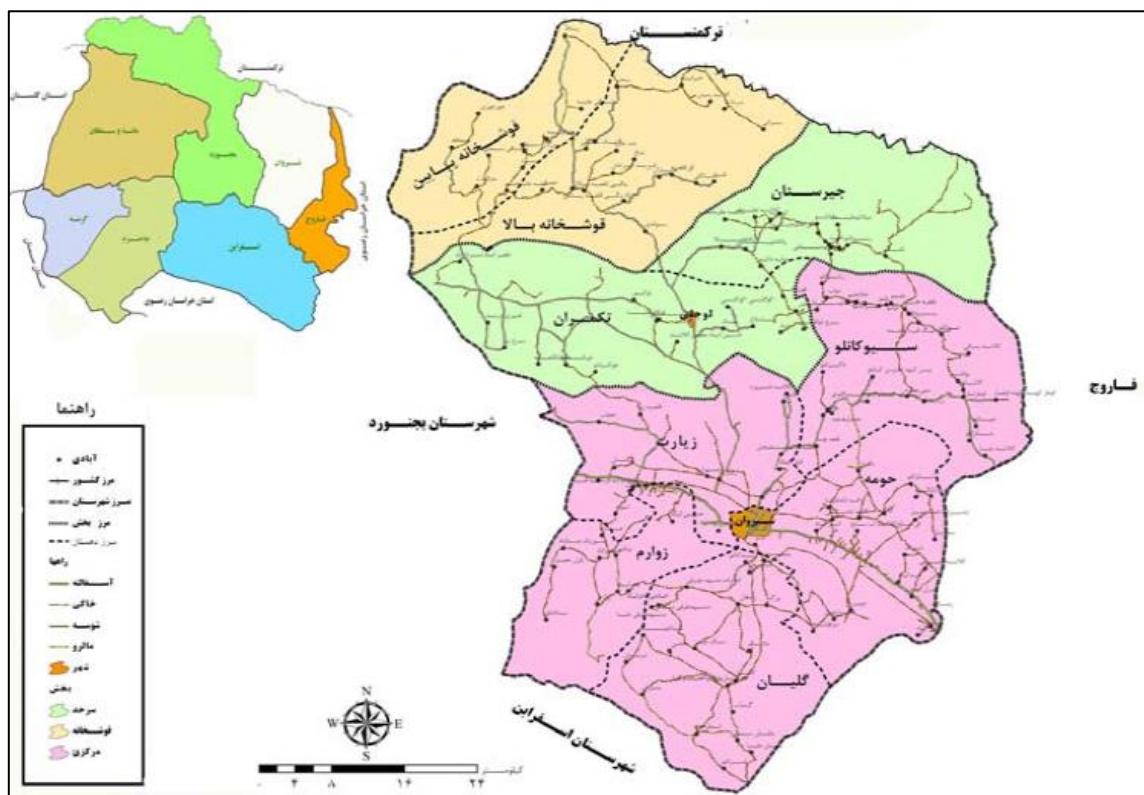
پ- سیاستگذاری‌ها و مدیریت: نوع مدیریت و سیاستگذاری‌های کلان دولتی اهمیت زیادی در توسعه گردشگری دارد. جهانگردی دانشی چند رشته‌ای است که اگر بدون انجام تجزیه و تحلیل‌های سیاسی دقیق، توسعه و تکامل یابد قطعاً کامل نخواهد بود (همان).

ت- آموزش: آموزش افرادی که تعامل نزدیک با جهانگردان دارند، از جمله راهنمایان تور، مهمندaran، رانندگان و غیره، از لحاظ نحوه برخورد، آشنایی دقیق با مناطق گردشگری و زبان از اهمیت خاصی برخوردار بوده است (همان).

محدوده مورد مطالعه

شهرستان شیروان در شمال شرقی استان خراسان شمالی قرار دارد که با شهرستان فاروج از شرق، شهرستان بجنورد از غرب، شهرستان اسفراین از جنوب و با کشور ترکمنستان از شمال حدود ۷۵ کیلومتر مرز مشترک دارد. از لحاظ موقعیت جغرافیایی این شهرستان بین ۴۷ درجه و ۲۷ دقیقه تا ۵۸ درجه و ۱۸ دقیقه طول شرقی و کیلومترمربع درجه و ۵ دقیقه تا ۳۷ درجه و ۵۴ دقیقه عرض شمالی قرار گرفته است. این شهرستان از لحاظ وسعت دارای ۱۴٪ از لحاظ جمعیت کل جمعیت استان را به خود اختصاص داده است. شهرستان شیروان در حال حاضر ۳ بخش، مرکزی سرحد قوشخانه و ۹ دهستان است و برابر آخرین سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال

(سنند توسعه شهرستان شیروان، ۱۳۸۹: ۶) ۱۳۸۵ دارای ۱۵۶ نفر جمعیت است

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی شهرستان شیروان

در شهرستان شیروان بیش از ۱۲۰ اثر و اینیه تاریخی و باستانی وجود دارد که برخی از مهمترین آنها در جدول زیر آورده شده‌اند.

جدول ۱. مهمترین آثار تاریخی و گردشگری شهرستان شیروان

نام اثر	محل	اهمیت (قدمت، معماری و ...)	میزان بازدید مردم و گردشگری
تپه ارگ نادری	داخل شهر کنه شیروان	هزاره ۵-۴ قبل از میلاد	۱۰۰۰
تپه بربازل آباد	روستا بربازل آباد	هزاره اول قبل میلاد	۵۰۰
تپه منصوران	روستا منصوران	دوره اسلامی	۲۰۰۰
تپه زیارت	روستا زیارت	دوره اسلامی	۱۰۰۰
گبرخانه	روستا دوین	دوره اشکانی - ساسانی	۲۰۰۰
تپه دوین	روستا دوین	هزاره اول قبل میلاد	۲۰۰۰
امام زاده حمزه رضا	روستا زیارت	غزنوی	۱۰۰۰۰
بنای چهار تاقی	روستا زیارت	دوره تیموری	۵۰۰۰
قلعه تیموری	روستا زو	دوره تیموری	۱۰۰۰
حمام پیر شهید	روستا پیر شهید	دوره قاجاریه	۵۰۰
امام زاده بندر ابن عیسی	روستا زوارم	دوره قاجاریه	۲۰۰۰
مسجد آذربایجانی ها	شهر شیروان	۱۳۲۶	۵۰۰۰
تپه بی بی حنیفه	روستای سکه	عصر مفرغ	۱۰۰۰

منبع: (سنند توسعه شهرستان شیروان، ۱۳۸۹)

یافته‌های پژوهش

نوع تحقیق از نظر هدف، کاربردی است و از نظر نحوه گردآوری داده‌ها توصیفی-تحلیلی می‌باشد. برای جمع آوری اطلاعات پژوهش، مطالعات کتابخانه‌ای و میدانی انجام گرفته که ابزارهای مطالعات میدانی، شامل مشاهده، مصاحبه و پرسش نامه بوده است. جامعه آماری این پژوهش را گردشگران و کارشناسان گردشگری شهرستان شیروان تشکیل می‌دهند. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از تکنیک تاپسیس استفاده شده است.

در روش تاپسیس، ماتریس $m \times n$ که دارای m گزینه و n معیار می‌باشد، مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. در این الگوریتم، فرض بر این است که مطلوبیت هر شاخص به طور یکنواخت افزایشی (یا کاهشی) است. بدان صورت که بهترین ارزش موجود از یک شاخص نشان دهنده ایده‌آل مثبت بوده و بدترین ارزش موجود از آن مشخص کننده ایده‌آل منفی خواهد بود. همچنین شاخص‌ها مستقل از هم هستند. در ضمن فاصله یک گزینه از ایده‌آل مثبت (یا منفی) ممکن است به صورت اقلیدسی از (توان دوم) و یا به صورت مجموع قدر مطلق از فواصل خطی (معروف به *Willis, Hepu*) محاسبه گردد، که این امر بستگی به تبادل و جایگزینی در بین شاخص‌ها دارد (2005:526).

با توجه به بررسی موانع گردشگری شیروان، ۱۲ معیار از وضعیت موجود گردشگری شیروان استخراج شده است که بعد از دادن امتیاز به هر معیار، ۱۲ معیار را به اعداد استاندارد تبدیل کرده و فاصله هر معیار را تا حد ایده‌آل و غیر ایده‌آل تعیین نموده و در نهایت یه رتبه بندی معیارها می‌پردازیم. در این مرحله برای رتبه بندی هر یک از معیارهای مورد ارزیابی از تکنیک چند معیاره تاپسیس استفاده شده است که مراحل اجرای آن اینگونه است که:

بعد از محاسبه وزن شاخص‌ها، اعداد نرمالیزه شده را در وزن هر یک از شاخص‌ها ضرب شده و ماتریس استاندارد داده‌ها ایجاد خواهد شد:

$$W_{mn} = W_n R_{mn} \quad \mathbb{W} = \{W_1, W_2, \dots, W_n\}$$

تعیین راه حل ایده‌آل و ایده‌آل منفی:

در این مرحله با استفاده از داده‌های ماتریس استاندارد، بالاترین عملکرد (A+) و پایین‌ترین عملکرد (A-) هر شاخص از رابطه‌های زیر محاسبه می‌گردد:

$$n) \dots 3.2. J = \{1, m\} \} \dots 3.2. (Min V_{ij} | i \in J^-) | i = \{1, A+ = \{(Max V_{ij} | j \in J)\}$$

$$n) \dots 3.2. J = \{1, m\} \} \dots 3.2. (Max V_{ij} | i \in J^-) | i = \{1, A- = \{(Min V_{ij} | j \in J)\}$$

محاسبه اندازه فاصله هر گزینه از ایده‌آل و ایده‌آل منفی:

در این مرحله اقدام به تعیین معیار فاصله‌ای برای آلتنتیوهای حداکثر و حداقل می‌شود، که فرمول محاسبه آن به شرح زیر می‌باشد:

$$d_{i+} = \sqrt{\sum_{j=1}^n (V_{ij} - V_j^+)^2}$$

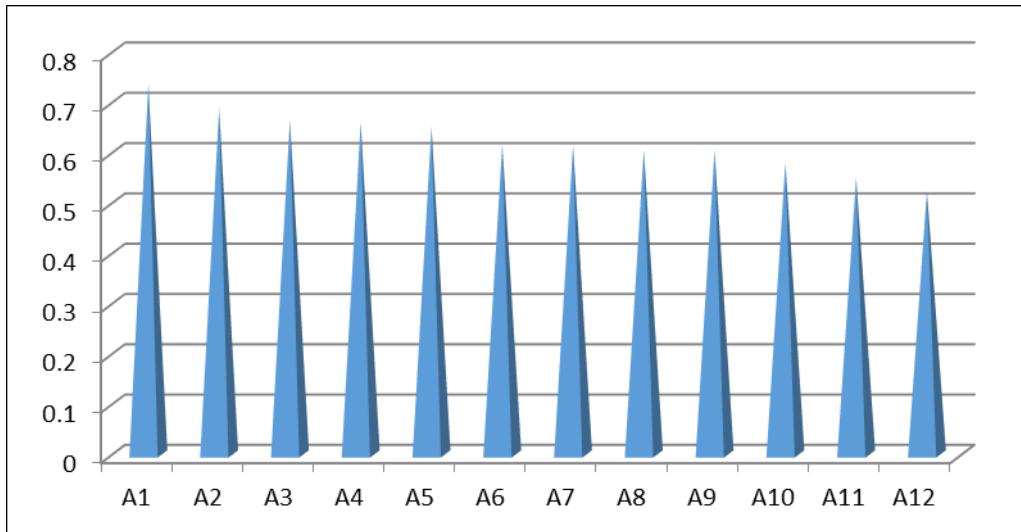
$$d_{i-} = \sqrt{\sum_{j=1}^n (V_{ij} - V_j^-)^2}$$

براساس فرمول بالا اقدام به تعیین فاصله نسبی تا برترین معیار می‌شود سپس براساس آن انواع معیارها از لحاظ حداقل و حداقل رتبه بندی می‌شود.

جدول ۲. معیارهای موانع گردشگری شیروان

TOPSIS	CLi	d_j^-	d_j^+	معیارها	کد
۷	۰/۶۱۶۷۵۲	۰/۰۴۰۶۸۱	۰/۲۵۲۷۹	امکان افزایش درآمدهای شهرداری از طریق سرمایه گذاری در بخش گردشگری و تفریحی	A1
۹	۰/۶۰۵۴۹۳	۰/۰۴۳۸۴۵	۰/۰۲۸۵۶۷	تقویت هویت دانشگاهی شهر و تبدیل آن به یکی از مراکز مهم دانشگاهی استان	A2
۱۰	۰/۶۰۴۵۴۸	۰/۰۴۳۶۰۴	۰/۰۲۸۵۲۳	عدم برخورداری از مدیریت شهری یکپارچه در راستای جذب گردشگر	A3
۱	۰/۷۳۵۱۹۳	۰/۰۵۱۹۷۶	۰/۰۱۸۷۲۱	از بین رفتن با غایت به عنوان جاذبه گردشگری شهر به دلیل کم آبی و خشکسالی	A4
۴	۰/۶۶۰۷۳۸	۰/۰۴۳۳۱۲	۰/۰۲۲۲۳۹	کمبود فضاهای فرهنگی گردشگری و تفریحی نظیر سینما ، فرهنگسرا و .. در سطح شهر	A5
۵	۰/۶۵۱۹	۰/۰۴۲۸۴۳	۰/۰۲۲۸۷۷	ضعف امکانات بهداشتی و رفاهی و عدم برخورداری از مراکز اقامتی مناسب	A6
۱۱	۰/۵۷۹۳۷	۰/۰۳۸۰۶۱	۰/۰۲۷۹۳۲	عدم برخورداری از نیروی انسانی متخصص در زمینه گردشگری	A7
۳	۰/۶۶۴۴۷	۰/۰۴۳۳۶۹	۰/۰۲۱۹	ضعف و نارسانی در سیستم حمل و نقل شهری اعم از ریلی و جاده ای	A8 A9
۱۲	۰/۵۷۰۸۸۶	۰/۰۳۹۰۵۵	۰/۰۲۹۳۵۶	عدم سرمایه گذاری بخش خصوص در زمینه گردشگری به دلیل ریسک بالا و هدایت سرمایه ها به حوزه مسکن و ساختمان	
۶	۰/۶۳۳۳۴۹	۰/۰۴۱۷۶۷	۰/۰۲۴۱۷۹	ضعف و ناکافی بودن تبلیغات در زمینه جاذبه های گردشگری شیروان	A10
۸	۰/۶۱۴۱۳۱	۰/۰۴۱۷۸۷	۰/۰۲۶۲۵۶	عدم وجود سیاستهای موزون در مورد جذب سرمایه به ویژه در فعالیت های گردشگری	A11
۲	۰/۶۸۸۹۸۶	۰/۰۴۸۷۵۱	۰/۰۲۲۰۰۷	کاهش نقش عبوری شهر شیروان در اثر احداث کنار گذر شمالی و نتایج منفی آن بر فعالیت های گردشگری ، خدماتی و اقتصاد شهر	A12

منبع: یافته های پژوهش، ۱۳۹۸

شکل ۲. رتبه‌بندی معیارهای مورد سنجش بر اساس مدل تاپسیس

نتیجه گیری و دستاورد علمی پژوهشی

در سال های اخیر گردشگری به عنوان راهکاری جدید برای رهایی از شرایط فقر، بیکاری، آشتگی های محیطی و توسعه نیافتگی کشورها به خصوص کشورهای در حال توسعه مورد توجه قرار گرفته است. به نظر می‌رسد کشورهایی که از قابلیت های بالقوه مناسبی در این زمینه برخوردارند بتوانند توسعه گردشگری را در برنامه‌های توسعه ملی خود گنجانده و راه تکاملی را طی نمایند. از سویی دیگر رشد سریع صنعت گردشگری در نیم قرن اخیر فشار روزافزون بر محیط زیست را در پی داشته است و اولویت دادن به منافع اقتصادی ناشی از توسعه عنان گسیخته صنعت گردشگری و عدم توجه به توسعه و رشد هماهنگ گردشگری شهری و روستایی موجب خدشه دار شدن اصول توسعه پایدار در جوامع مختلف شده است و محیط زیست را با خطرات روزافزونی مواجه کرده است. شهر شیروان نیز از این قاعده مستثنی نبوده و علیرغم برخورداری از وضعیت جغرافیایی خاص و طبیعت متنوع، برخورداری از پوشش‌های گیاهی و جانوری، برخورداری از آثار تاریخی و طبیعی متنوع از پتانسیل های بالقوه فراوان اکوتوریستی و توریستی فراوانی در عمل با تبعات مثبت و منفی رشد این صنعت مواجه است.

تحقیق حاضر با هدف شناسایی موانع موجود در گردشگری شهر شیروان صورت پذیرفت. بر اساس یافته‌های تحقیق می‌توان گفت که از معیارهای مورد ارزیابی شده از بین رفتن با غات به عنوان جاذبه گردشگری شهر به دلیل کم آبی و خشکسالی با کسب امتیاز ۷۳۵/۰ توانسته است در صدر معیارهای مورد بررسی قرار بگیرد و جایگاه نخست را به خود اختصاص دهد در همین راستا کاهش نقش عبوری شهر شیروان در اثر احداث کنار گذر شمالی و نتایج منفی آن بر فعالیت‌های گردشگری، خدماتی و اقتصاد شهر با کسب امتیاز ۶۸۸/۰ توانست جایگاه دوم را در بین معیارها به خود اختصاص دهد و معیاری که جایگاه سوم را به خود تخصیص داد می‌توان به ضعف و نارسانی در سیستم حمل و نقل شهری اعم از ریلی و جاده ای اشاره کرد و در نهایت اینکه معیارهایی عدم برخورداری از نیروی انسانی متخصص در زمینه گردشگری و عدم سرمایه گذاری بخش خصوص در زمینه گردشگری به دلیل ریسک بالا و هدایت سرمایه ها به حوزه مسکن و ساختمان به ترتیب در پایین ترین رتبه قرار دارند. از این رو نتایج تحقیق با یافته‌های جعفریان (۱۳۸۸)، احمدی (۱۳۹۳) و علیزاده آذر (۱۳۹۴) همسو است. در این راستا برای

رفع موانع اقتصادی، اجتماعی و مدیریتی که موجب عدم توسعه گردشگری شهر شیروان شده است، پیشنهادات زیر ارایه می‌شود:

- توسعه و ارتقاء ظرفیت عملکردی شهر به منظور افزایش فرصت‌های شغلی با استفاده از نیروی متخصص
- تجهیز زیرساخت‌های گردشگری و تاسیسات اقامتی و پذیرایی
- تقویت امکانات و فضاهای فراغتی (خدمات بین راهی، پذیرایی اقامتی و ...)
- استفاده بهینه از مراکز تاریخی و هویتی شهر و حوزه پیرامونی آن
- تقویت هویت دانشگاهی شهر و تبدیل آن به یکی از مراکز مهم دانشگاهی استان
- جلب مشارکت مردم و بخش خصوصی در تأمین مالی پروژه‌ها و طرح‌های اشتغال زا در راستای گردشگری

منابع

احمدی فضل الله، نصیریانی خدیجه، ابازری پروانه (۱۳۸۷)، تکنیک دلفی: ابزاری در تحقیق، مجله ایرانی آموزش در علوم پژوهشی، بهار و تابستان ۸۷

اسلامی دولابی، فیصل، شیخی، محمد، (۱۳۸۹)، بررسی جامعه شناختی موانع توسعه گردشگری در جزیره قشم، مجموعه مقالات ششمین همایش ملی فرهنگی - گردشگری خلیج همیشه فارس.

الوانی، سید مهدی، دهشتی، زهره (۱۳۷۳)، اصول و مبانی جهانگردی، مطالعات ایرانگردی و جهانگردی، تهران.
اندی درام، آلن مور (۱۳۸۸)، مقدمه ای بر برنامه‌ریزی و مدیریت اکوتوریسم، ترجمه محسن رنجبر، انتشارات آیش.
ای.دی.دواس (۱۳۸۱)، پیمایش در تحقیقات اجتماعی، ترجمه هوشنگ ناییبی، نشر نی.

بهزاد فر، مصطفی، زمانیان، روزبه (۱۳۸۶)، کاربرد تصمیم‌سازی چند معیاره فرآیند تحلیل سلسله مراتبی در برنامه ریزی گردشگری، نمونه موردی: شهرستان نیشابور، نشریه بین‌المللی علوم مهندسی دانشگاه علم و صنعت ایران، ویژه نامه معماری و شهرسازی، شماره ۵، جلد ۱۸، زمستان ۱۳۸۶، صص ۱۱-۱.

پورستمی، مجتبی (۱۳۸۴)، ساماندهی صنعت توریسم در شهرهای متوسط، نمونه موردی، تنکابن، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تبریز.

پیترمیسون (۱۳۸۷)، گردشگری اثرات، برنامه ریزی و مدیریت، ترجمه روزبه میرزاپی و پونه ترابیان، انتشارات ترم، تهران.
خلیلوند، ح (۱۳۸۴)، نقش مثبت و منفی تفرج و سایر عوامل انسانی بر محیط زیست و پایداری زیستی پوشش گیاهی جنگل، مجموعه مقاله‌های اولین همایش سراسری نقش صنعت گردشگری در توسعه ای مازندران، نشر رسانش.

جولیا شارپلی، ریچارد (۱۳۸۰)، گردشگری رستایی، ترجمه رحمت الله منشی و فاطمه نصیری، نشر منشی، تهران.
چاک‌وای. گی (۱۳۸۵)، جهانگردی در چشم انداز جامع، ترجمه علی پارساپیان و سید محمد اعرابی، دفتر پژوهش‌های فرهنگی، تهران.

حیدری چیانه، رحیم (۱۳۸۷)، مبانی برنامه ریزی صنعت گردشگری، انتشارات سمت، تهران.
خاکساری، علی (۱۳۸۲)، نقش برنامه ریزی در توسعه گردشگری پایدار، سمینار بررسی سیاستها و برنامه‌های توسعه جهانگردی در جمهوری اسلامی ایران، سازمان ایرانگردی و جهانگردی.

DRAM، اندی و آلن مور (۱۳۸۸)، مقدمه ای بر برنامه ریزی و مدیریت اکوتوریسم، ترجمه محسن رنجبر، انتشارات آیش، تهران.
دهستانی، بهبود (۱۳۸۳)، برنامه ریزی کالبدی گردشگری (مطالعه موردی: شهرستان آستانه)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس.

- Zahedi, Shems-e-Sadasat, (1388), "Gardeshgari va توسعه پایدار: ضرورت جاری سازی حفاظت محیطی در سیاست‌های توسعه گردشگری، فصلنامه مطالعات جهانگردی، شماره ۱۲.
- Zahedi, Shems-e-Sadasat, (1382)، چالش‌های توریسم پایدار از منظر اکوتوریسم، مجموعه مقاله‌های بررسی سیاست‌ها و برنامه‌های توسعه جهانگردی در جمهوری اسلامی ایران، دانشگاه علامه طباطبائی، اردیبهشت ۸۲، تهران.
- Zahedi, Shems-e-Sadasat (1385)، مبانی توریسم و اکوتوریسم پایدار (با تأکید بر محیط زیست)، انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی، تهران.
- Zangi Abadi, Ali, Abolhasani Farhanaz (1387)، تحلیل فضایی، سطح بندی و برنامه‌ریزی مراکز اقامتی با استفاده از شاخص توسعه گردشگری (TDI)، فصلنامه مطالعات جهانگردی، شماره ۸.
- Sajjadi, Sید محمد تقی (1384)، تاریخ و جغرافیای تاریخی رامسر، انتشارات معین، تهران.
- Sadr Mousavi, Miresstar, Dakhili Khenmoui, Jowad (1386)، ارزیابی وضعیت تسهیلات گردشگری استان آذربایجان شرقی از دید گردشگران، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۶۱، پاییز ۱۳۸۶، صص ۱۴۳-۱۲۹.
- طبیبی، سید کمیل، بابکی، روح‌الله، جباری، امیر (1386)، بررسی رابطه‌ی توسعه‌ی گردشگری و رشد اقتصادی در ایران (۱۳۸۳-۱۳۸۳)، پژوهشنامه علوم انسانی و اجتماعی ویژه اقتصاد، سال هفتم، شماره بیست و ششم، پاییز ۸۶، صص ۶۵-۸۷.
- Abdalmalki, Aliyarpas (1378)، بررسی عوامل و جاذبه‌های گردشگری شهر همدان و نقش آن در تحولات این شهر، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت معلم تهران.
- Aliyazadeh, Azer Kamanan and Hmikanan, (1394)، تحلیلی بر وضعیت توسعه گردشگری و موانع عمدۀ جذب گردشگر در شهرها، فصلنامه گردشگری شهری، شماره ۲
- Fathieh-Di-ai (1385)، مقدمه‌ای بر طبیعت گردی، ترجمه جعفر اولادی قادیکلایی، دانشگاه مازندران.
- فنی، زهره، محمد نژاد، علی (1388)، نقش مدیریت شهری در توسعه گردشگری (مطالعه موردی: رامسر)، فصلنامه مطالعات جهانگردی، شماره ۱۱.
- Kاظمی، مهدی (1380)، فرهنگ زیربنای جهانگردی پایدار در ایران، مجله دانشکده علوم انسانی دانشگاه سیستان و بلوچستان، ویژه نامه اقتصاد و مدیریت.
- Koper, Kries-Jan, Flieger-Gilbert, Diwied-Wen Heil, Gilbert (1380)، اصول و مبانی جهانگردی، ترجمه اکبر غمخوار، انتشارات فرآماد، تهران.
- گزارش مطالعات طرح توسعه و عمران شهر و حوزه نفوذ شیروان، (1395)، وزارت راه و شهرسازی اداره کل راه و شهرسازی استان خراسان شمالی
- Mousavi, Rضاعلی (1388)، گردشگری پایدار، در ایران، کارکردها، چالش‌ها و راهکارها، مجله علمی - پژوهشی فضای جغرافیایی، سال نهم، شماره ۲۸، زمستان ۱۳۸۸، صص ۱۴۹-۱۷۱.
- محلاتی، صلاح الدین (1380)، درآمدی بر جهانگردی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران.
- Mوحد، علی (1382)، بررسی و تحلیل الگوی فضایی توریسم شهری، مطالعه موردی: شهر اصفهان، پایان نامه دکتری دانشگاه تربیت مدرس.
- Nastaran, Megin, Abolhasani, Farhanaz, Ayzdi, Miligh (1389)، کاربرد تکنیک تاپسیس در تحلیل و اولویت‌بندی توسعه پایدار مناطق شهری، مجله جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، سال ۲۱، شماره پیاپی ۳۸، صص ۸۳-۱۰۰.
- Burton, R (2000) Rural geography, longman. Edinburg.

- Cevat, T (2001) challenge of sustainable tourism development developing world: the case of Turkey, Tourism management 22 (2001) ???? Received 4 April 1999; accepted 6 june 2000.
- Goodwin, H (1995) “Tourism and the environment” , Biologist (London) 1995 Vol. 42 No. 3 pp. 129-133, ISSN 0006-3347.
- Holden, A (2001) Environment and Tourism, Routlege, London and new york.
- Inskeep, E (1991) Tourism planning, van nosrat Reinhold, new york.
- Jinyang, D; King, B and Bauer, T (2002) Evaluating natural Attractions for tourism, Annals of tourism Research, vol. 29, No. 2, pp. 422-438, 2002 Elsevier.
- Logar, I (2010) sustainable tourism management in Crikvanica. Croatia: an assessment of policy instruments-tourism management 31 (2010)125-135.
- Sitikarn, B (2002) tourism impacts: key concerns for sustainability achievement school of management, Mae fah luang university. bussaba@mfu.ac.th.
- Teresa Gari'n-Mun' oz,_ Lui's F. Montero-Marti'n (2007) tourism in the Balearic Island: A dynamic model for international Demand using panel data tourism management 28 (2007) 1224-1235, www. Sciencedirect.com
- University of Dortmund (2001), sustainable regional development for tourism country Donegal, reaublic of Ireland, faculty of spatial planning.
- Wallarce, G.N. and Pierce, S.M. (1996) “An evaluation of ecotourism in Amazon, Brazil”. Annals of tourism Reseacrh, vol. 23.
- Zhang, H (2000) the sustainable Development of tourism in lijiang science & technology; zhanghong 136@hotmail.com.